

ikke tage nogen videre Deel; thi naar Rigsdagen først har fundet sig i og erklæret, at det hele Krigsvæsen med Alt, hvad dertil hører, slet ikke mere skal vedkomme den danske Rigsdag, men gaae over til den Forsamling, der skal omfatte den staaende Armee for Heelstaten — og at om Krigsvæsenet herefter kommer til at koste 10 Millioner mere om Aaret, saa skal man gaae ind paa at betale de $\frac{2}{3}$, saasnart der indkommer Regning derpaa fra Heelstatsforsamlingen — saa seer jeg ikke, hvad der skulde bevæge os til nu at tvistes med Krigsministeren, om der skal være 16 eller 20 Casdetter.

Schæring: Jeg troer, at det, som skal bevæge os til netop nu at afgjøre dette Spørgsmaal, det er, at vi skulle overgive det Arvegods, som vi efterlade til Fællesforsamlingen — hvori vi jo selv skulle have Lov og Deel — saaledes at den kan røgte sit Kald med den samme Rolighed, som vi have gjort det. (Grundvig: Saa!) Jeg forstaaer meget godt, at det ærede Medlem, som stiller sig aldeles udenfor de Betingelser, hvori vi leve, kommer til at faae en ganske egen Betragtning af Forholdene, men vi, som ere midt inde i Forholdene, vi erkjende, at dersom vi ikke behandle de fælles Udgiftsager i en legal Skikkelse, og have lovbundne Former at holde os til, saa vil det blive meget vanskeligt, ja, næsten umuligt for Fællesrepræsentationen at gøre den behørig Modstand, som er nødvendig for at holde Udgifterne indenfor et passende Omraade, og netop for at man ikke skal komme til at forlange disse urimelige Millioner, som den ærede Taler hentydede til, af den danske Landsdeel for dens Vedkommende. Jeg troer, at Faren blev kun større, naar vi i urette Tid opgave Overt i Fortvivlelse. Jeg skal gjøre den ærede Krigsminister opmærksom paa, at, naar han siger, at han ikke opfatter Landcadetcorpsets Stilling saaledes, som det ærede Medlem for Maribo Amts Aede Valgfreds (Monråd), og udtaler, at Krigsministeriet ikke vil lade indtræde Forandringer ved Landcadetcorpset uden ved Lov, og at Rigsdagen altsaa ogsaa kun ved særlige Lovforslag kan bevirke saadanne Forandringer,

saa troer jeg, at han stiller Sagen paa et fuldkommen urigtigt Standpunkt; thi Landcadetcorpsets nærværende Tilstand beroer ikke paa en Lov. Dersom den ærede Krigsminister forstaaer det saaledes, at den Plan, hvorefter Landcadetcorpset nu bestaaer, er en kongelig Forordning og ikke en Lov, efter som den er kommen frem ved en ministeriel Bestemmelse, der ikke har været forelagt Rigsdagen, og at det derfor er hans Hensigt at gjøre den til Gjenstand for Overvejelse her i Rigsdagen, saa er Sagen ganske simpel, klar og rigtig, og saa have vi naaet vort Maal; men dersom han siger: denne tilfældige Organisation, som Landcadetcorpset nu har, forlanger jeg skal betragtes som Lov, saa har han Ret. Vi kunne ikke betragte den som Lov; den er ingen Lov for os, og Feilen ved den er netop den, at den har forandret Skikkelse, at Skolen, som var beregnet paa kun at levere c. 20 Elever om Aaret, er ved, hvad man kalder en „Indskrænkning“ af Skolen, kommen til at levere 25 om Aaret. Denne Feil vilde man ikke være kommen til, dersom Planen var kommen her frem som et Lovforslag. Havde her foreligget en Lov om Afdelingen til at besætte Officerenspladser i Hæren, saa havde vi i dette Dieblit havt et Krigsreservesystem, en Forfremmelsesregel for Underofficerer, og en Forfremmelsesregel for Landcadetkolen. Man har derimod en sidigt, uden Lovbestemmelse, ved kongelig Myndighed omorganiseret Landcadetcorpset, tillet det som en Skole, der ved sin egen Berettigelse, ved lovlig Magt frembringer et ubegrændset Antal Officerer; og man vil have, at man ved at holde sig til den Deel af Armeeplanen, som af det ærede Medlem for Kjøbenhavn (R. C. Larsen) er citeret, skal gives disse, uden lovlig Adkomst til Officerer udnævnte, Personer Berettigelse til at faae en Løn, som vi som en Følge heraf ikke skulde kunne negte igjennem Finantsloven. Det er den Stilling, man vil creere; men den kunne vi ikke sanctionere, og den kan ikke forsvares. Deri ligger Feilen. Det er just det, vi have gjort opmærksom paa, at Landcadetcorpsets nærværende Plan er Noget, der er blevet til aldeles udenfor Lovgivningen; og skal denne Plan